

givende Magt at undersøge, om den ikke kan udfinde Midler til at afhjælpe en saa stor Ulempe, og den har ogsaa fundet et simpelt Middel dertil, idet den undersøgte Hærplanen, og fandt den Bestemmelse fuldkommen tilfredsstillende, at Mandskabet holdes 16 Maanedes til Tjeneste. Den indrettede altsaa Udskrivningsloven saaledes, at Krigsministeren havde et tilstrækkeligt Fond at tage af, og den indrettede Finantsloven med det samme i Henhold dertil, for at kunne afløse alt det gamle Mandskab og erstatte det i Linie-Bataillonerne ved nyt indøvet Mandskab, som saa holdes til Tjeneste i 16 Maanedes. Man vil see, at her vindes det dobbelte Formaal, for det Første at man sparer Befolkningen for det, der er det Piinligste for den, i Fredstid at have en lang Tjeneste under Vaaben ud over Dvelfestiden, og for det Andet, at der gives Leilighed til det, som er det Vigtigste for den lille Stat, der under vanskelige Omstændigheder skal holde en stor Krigsmagt paa Venene, at skaffe en Masse af sin Ungdom tilstrækkelig øvet i Vaaben for at kunne udfylde Pladserne. Hvorfor er det vigtigt? Det er vigtigt i en dobbelt Henseende, for det Første fordi netop Befolkningen i 24, 25 og 26 Aars Alderen er kraftigst og dygtigst under Vaaben; der er den fulde Mandbarhed, den fulde Uddannelse, det rolige Sind og det dristige Mod — og for det Andet, at man derved bliver fritaget for at indkalde under Vaaben den ældre gifte Deel af Befolkningen, som forlader Kone og Børn og overgiver disse til at fødes af Communen istedetfor at fødes af Familiefaderen. Det var to store Formaal, som vandtes ved denne Lov, og man sagde til Krigsministeren: Hvis Du fra den Stund af, at disse Midler ere stillede til Din Raadighed, vedbliver at holde ældre Mandskab til Tjeneste, uden at der er Krigsbegivenheder, uden at der er Krigstjeneste forhaanden, hvorved dette bliver gjort nødvendigt, saa hviler Ansvarret paa Dig. Loven er saaledes affattet, at det berøder aldeles paa Krigsministeren, om han vil indkalde Mandskabet eller ikke, men efter at han har Midlerne dertil fra Befolkningens Side, Raadighed til at kunne indkalde det, saa er Udskyldningen borte, naar

der beholdes Mandskab længere til Tjeneste end den Tid, som netop er nødvendig til at indøve Mandskabet. Bige vi tilbage fra denne Bestemmelse, saa vil, dersom saadanne Omstændigheder paany skulde fremtræde — hvilket vi i saa bevægede Aar som de, hvori vi leve, kunne vente, — hvor der atter skulde kaldes mere Mandskab til Tjeneste end det, der efter Fredsreglerne skal være tilstede, end det, der erstattes ved den almindelige, den aarlige Rekruttering, det Tilfælde atter komme, at Mandskabet af de ældre Aar, 1, 2, 3, 4 Aars Mandskab efter Omstændighederne indkaldes, istedetfor at det unge indøvede Mandskab kan udfylde Pladserne, og istedetfor at man for de Penge, man giver ud, kan have en stor Mængde brugbart, indøvet Mandskab, rundelig indøvet Mandskab — thi det har Armeeplanen erklæret, — spiller man imidlertid Pengene paa det hele under Vaaben værende Mandskab, som ikke har Meget at bestille, men som gaar tilgrunde for sit borgerlige Liv. Dette er en Kamp, som idelig har været ført her, mellem paa den ene Side dem, der have været de naturlige og de selvvalgte Repræsentanter for den militære Betragtningssmaade, og dem, der alene ere det for den borgerlige, og paa den anden Side mig, som er Repræsentant for en blandet Betragtningssmaade, for den militære Betragtning i Forbindelse med den borgerlige. Det ligger i min hele Stillings Natur, at jeg maa være det, og jeg har været det bestandigt og skal forfatte at være det.

For nærmere at bedømme denne Sag, er det nødvendigt at spørge Armeeplanen: Hvad er det, der fordres for at en Mand, skal være øvet? Før jeg gaar videre, skylder jeg imidlertid at gøre opmærksom paa en Distinction, som er af stor Vigtighed. Den ærede Taler har henledet Opmærksomheden paa, at man istedetfor, som vi gjøre i Loven, at udskrive Mandskabet til Linien, skal lade det gaae over, som det ellers vilde, til Forstærkningen, for at det kunde blive indøvet der; men for de Herrer, der ikke ere bekendte med disse Forhold, maa jeg gøre opmærksom paa den store Forskjel, som ligger deri. I det Dieblik, vi have ført Manden over til Forstærkningen, kunne vi ikke engang i Krigstid indkalde ham